

РЕШЕНИЕ

№ 1026

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4021** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. И. Х. от [населено място], чрез адв. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/826 от 10.03.2022 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ в частта, с която е прихваната сума в размер на 4 640,72 лв. , представляваща начислени и неудържани санкции съгласно Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

Жалбоподателят оспорва уведомителното писмо като незаконосъобразно поради нарушения на правилата за издаване на административния акт и противоречие с материалния закон. Конкретно се сочи, че е нарушено изискването на чл.59, ал.2, т.4 АПК, тъй като актът не съдържа фактически основания. Твърди се, че уведомлението не съдържа никакви мотиви относно оторизирания размер на вземанията по подмярката и схемите, не е посочено защо и как са намалени поисканите със заявлението суми, по какви причини са наложени санкциите и как е определен техния размер. Поддържа се, че данните и констатациите в доклада от проверката не могат да заместят мотивите на акта, но независимо от това, жалбоподателят ги оспорва. Иска се отмяна на оспореното уведомително писмо и присъждане на сторените по делото разноси.

В съдебните заседания жалбоподателят, редовно призован не се явява и не изпраща

представител.

Ответникът – редовно призован не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

На 05.05.2020г. жалбоподателят И. И. Х., е подал заявление за подпомагане с УИН 22/030620/99482 за кампания 2020. Заявено е подпомагане по Схема за единно плащане на площ /СЕПП/, Схема за преразпределително плащане /С./, Схема за плащане за селскостопански практики, които са благоприятни за климата и околната среда- зелени директни плащания /ЗДП/, Схема за обвързано подпомагане за зеленчуци (картофи, лук и чесън) – СЗ- КЛЧ, Схема за преходна национална помощ за земеделска земя на хектар /ПНДП/, Плащания по Натура 2000 и Рамкова директива за водите (Мярка 12) и Компенсационни плащания в планински райони (Подмярка 13.2/НР1).

Приложена е и Таблица на използваните парцели 2020 г. и декларации.

На 05.05.2020г. е извършена автоматична проверка на въведени данни в заявление за подпомагане по директни плащания за кампания 2020г. (лист 57 и 58 от делото.)

Няма данни, а и не е твърди от страните да е извършвана проверка на място респ. да е съставен е доклад в тази връзка.

На 10.03.2022г. заместник – изпълнителният директор на ДФЗ издал оспореното уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/826 от 10.03.2022., с което жалбоподателят е отказано плащане на сума в размер на 4 640,72 лв. , начислени и неударжани санкции съгласно Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

С решение № 573/02.02.2023г., , постановено по адм. дело № 3141/2022г. по описа на АССГ, влязло в сила на 10.03.2023г. , е отменено Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/, а преписката е върната на Заместник-изпълнителния директор на Държавен Фонд "Земеделие", за ново произнасяне по подаденото заявление за подпомагане 2019 от И. И. Х. с УИН 22/100619/96277, УРН-375021.

По делото е приета административната преписка.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК, от лице с правен интерес– адресат на акта, който подлежи на съдебен контрол, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Оспореното уведомително писмо е издадено от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП изпълнителният директор организира, ръководи дейността и представлява Разплащателната агенция, която по дефиницията на § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове. В чл. 20а, ал. 4 от същия закон е предвидена възможността изпълнителният директор на фонда да делегира със заповед правомощията си, произтичащи от правото на ЕС или от националното законодателство, включително

вземане на решения, произнасяне по подадени заявления и/или сключване на договори за финансово подпомагане на зам.-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда съобразно териториалната им компетентност. От приложените по делото доказателства е видно, че изпълнителният директор на ДФЗ със своя заповед № 03-РД/715 от 27.06.2017г., е делегирал на зам.-изпълнителния директор да издава и подписва уведомителни писма от вида на оспореното. С оглед изложеното съдът намира, че процесното писмо е издадено от компетентен орган.

Основателни са обаче оплакванията на жалбоподателя по отношение на прихваната сума в общ размер на 4 640,72 лв. в колона 4 по таблица № 2 от писмото, че е извършено в противоречие със закона и без да са налице законово предвидените основания за това. Видно от пояснение под таблицата „Прихваната сума” отразява приспаднати от оторизираната субсидия суми, в резултат на санкции от предходни периоди или недължимо оторизирани суми, за които е издаден АУПДВ или приспаднати суми от изискуеми задължения по други схеми и мерки, администрирани от ДФ „Земеделие”. Видно от цитираното е достатъчно да е налице поне едно от посочените три основания, за да е допустимо и законосъобразно направеното прихващане, удържане на оторизираните суми. В конкретния случай е основателно възражението на жалбоподателя, че няма налице влезнал в сила АУПДВ, тъй като такъв въобще не е издаван. Основателно е възражението и за липсата на други изискуеми вземания, които да са годно основание за удържане на оторизираната сума. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства е, че на жалбоподателя е наложена санкция за бъдещ период с уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г. Това уведомително писмо обаче е отменено с решение № 573/02.02.2023г., постановено по адм. дело № 3141/2022г. по описа на АССГ, влязло в сила на 10.03.2023г. и преписката е върната за ново произнасяне на ответника. Освен това няма данни въз основа на решението на АССГ по адм. дело № 314182022г. да е издадено ново уведомително писмо.

Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че към момента на издаването на оспореното в това производство уведомително писмо, а и към момента на постановяване на настоящото съдебно решение не е налице влезнало в сила уведомително писмо или друг акт, с който да са наложени санкции за бъдещ период. Т.е. в конкретния случай от събраните по делото доказателства се установява, че не е налице нито първото, нито второто основание за удържане на сумата в оспореното уведомително писмо, а именно същата да е удържана, поради наличието на влезнала в сила санкция от предходен период, а именно не е налице санкцията, наложена с влезналото в сила уведомително писмо, която предхожда издаване на оспореното уведомително писмо.

Съгласно приложимата норма на чл. 58 от Регламент (ЕО) № 1122/2009, ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха., но не повече от 20% от определената площ. Ако разликата е по-голяма от 20% от определената площ не се отпуска помощ, свързана с площи, за въпросната група култури. Ако разликата е по-голяма от 50%, земеделският производител бива изключен отново от получаване на помощ до сума, равна на сумата, отговаряща на разликата между декларираната

площ и площта, определена в съответствие с чл.57 от Регламента, която се прихваща в съответствие с чл.5б от Регламент (ЕО) №885/2006 на Комисията. Разпоредбата на чл.5б „Начин на възстановяване” постановява, че държавите-членки уреждат всички неуредени задължения на бенефициера, установени в съответствие с националното законодателство, като ги прихващат от бъдещите плащания, които предстои да бъдат извършени от страна на разплащателната агенция, натоварена с възстановяването на дължимите суми, към същия бенефициер. Видно от посочената разпоредба на чл. 5б от Регламент № 885/2006г. изисква за приложимост на тази разпоредба и за извършване на прихващането да са установени неуредени задължения на бенефициента (в случая жалбоподателя, установени в съответствие с националното законодателство. Съобразно българското законодателство един акт се явява годно изпълнително основание едва след като е влязъл в сила, а именно след като не е било оспорен по съответния ред и съответно са изтекли сроковете му за оспорване или след като е било потвърден от съда с влязло в сила съдебно решение. В конкретния случай видно от изложените по – горе аргументи не е налице влязъл в сила административен акт, с който да са наложени Т.е. съобразно националното законодателство към момента на издаване на оспореното уведомително писмо и към момента на постановяване на това решение, не са налице неуредени задължения на бенефициента, тъй като не е налице годно изпълнително основание.

Във връзка с изложеното и приложимостта на националното законодателство съобразно посочената разпоредба на чл. 5б от регламент № 885/2006г. не може да се приеме от настоящата инстанция, че съобразно тази разпоредба е допустимо и предварителното удържане/прихващане на суми без да е налице влязъл в сила акт. Напротив видно от разпоредбата на регламента в този случай приоритет има националното законодателство и наличието на неуредени задължения се установява именно по реда на националното законодателство, а съобразно българското законодателство неуредени задължения, т.е. изискуеми са налице тогава когато същите са установени с влязъл в сила съответен акт. Както вече беше отбелязано, към момента на издаване на оспореното уведомително писмо в оспорената част за удържаната сума, което по съществуто си представлява прихващане, по отношение на жалбоподателя няма установено по реда на националното законодателство задължение, а именно няма установени задължения по наложените санкции за бъдещ период с акт, който да е влязъл в сила.

Поради изложеното съдът намира, че в конкретния случай не са налице основанията за удържане на суми по оспореното в това производство уведомително писмо.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо, в оспорената му част относно удържането на сума в общ размер на 4 640, 72 лв. е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материално правните разпоредби, поради и което същото следва да бъде отменено в оспорената му част.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. И. Х. от [населено място], чрез адв. С., срещу Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/826 от 10.03.2022 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/ в частта, с

която е прихваната сума в размер на 4 640,72 лв. , представляваща начислени и неудържани санкции съгласно Уведомително писмо с изх. № 02-220-6500/6485 от 05.08.2021 г., издадено от заместник-изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“ /ДФЗ/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: